

Sygn. akt I Co 1558/22

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny

Przewodniczący: sędzia Dorota Słowik

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2022 r. w Tczewie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Bank (...) z siedzibą w W.

z udziałem A. K.

o zawezwanie do próby ugodowej

postanawia:

odrzuć wniosek

Sygn. akt I Co 1558/22

UZASADNIENIE

W dniu 5 września 2022 r. (...) (...) z siedzibą w W. złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej uczestników postępowania A. K., J. K. i H. K. w sprawie o zapłatę kwoty 441.466,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia doręczenia uczestnikom niniejszego wniosku z tytułu świadczenia nienależnego otrzymanego przez uczestnika w związku z umową kredytu odniesionego do waluty (...), której ważność jest w chwili obecnej kwestionowana przed sądem. Wnioskodawca podniósł, iż w dniu 5 października 2007 r. zawarł z uczestnikami postępowania umowę kredytu hipotecznego nr (...). Zgodnie z treścią umowy wnioskodawca udostępnił uczestnikom kwotę 189.000 zł. Umowę zawarto na czas określony, oznaczony w umowie. 8 lipca 2019 r. kredytobiorcy złożyli w Sądzie Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku pozew przeciwko Bankowi, kwestionując między innymi skuteczność klauzul (...), zawartych w umowie kredytowej. Postępowanie to jest obecnie w toku – sygn. akt I C 2483/19. Wnioskodawca wskazał, iż co prawda nieważność umowy nie została przesądzona prawomocnym wyrokiem, jednak kredytodawca może żądać zwrotu świadczenia od chwili, w której umowa kredytu stała się trwale bezskuteczna. W związku z zakwestionowaniem przez kredytobiorcę ważności umowy wszelkie świadczenia otrzymane przez kredytobiorcę na podstawie umowy winny ulec zwrotowi jako świadczenia nienależne.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2022 r. Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Tczewie i Sądowi Rejonowemu w Grodzisku Wielkopolskim. W okręgu właściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Tczewie zamieszkuje uczestniczka A. K..

Uczestniczka postępowania A. K. w odpowiedzi na wniosek wskazała, że między stronami toczy się postępowanie przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. akt I C 2483/19 dotyczące ważności umowy kredytu. We wskazanym postępowaniu Bank nie widzi możliwości zawarcia ugody przez strony i rozliczenia w całości umowy kredytu, w ocenie uczestniczki ugoda między stronami może zostać zawarta jedynie w toczący się już postępowaniu, dlatego sprzeciwia się zawarciu ugody w przedmiotowej sprawie.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Bezsporne jest, iż przed Sądem Rejonowym Gdańsk – Południe w Gdańsku pod sygn. akt I C 2483/19 pomiędzy stronami toczy się postępowanie, którego przedmiotem jest umowa kredytu hipotecznego nr (...). W ww. postępowaniu powodowie (w tym uczestniczka niniejszego postępowania) żądają ustalenia istnienia stosunku prawnego wynikającego z umowy zawartej przez strony oraz jej skuteczności i ważności.

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 kpc, Sąd odrzuci pozew:

- 1) jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna;
- 2) jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona;
- 3) jeżeli jedna ze stron nie ma zdolności sądowej albo jeżeli powód nie ma zdolności procesowej, a nie działa za niego przedstawiciel ustawowy albo jeżeli w składzie organów jednostki organizacyjnej będącej powodem zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie.

Zawezwanie do próby ugodowej w oparciu o treść art. 184 i n. kpc przerywa bieg terminu przedawnienia, a samą ugodę sądową można zawrzeć nie tylko w postępowaniu pojednawczym, ale także w procesie (postępowaniu nieprocesowym). Podkreślenia wymaga fakt, iż niedopuszczalnym jest prowadzenie- co do tych samych roszczeń- postępowania pojednawczego.

W ramach badania dopuszczalności wniosku o zawezwanie do próby ugodowej sąd musi uwzględnić to, czy wystąpienie z nim nie jest - jako nadużycie uprawnienia procesowego - sprzeczne z dobrymi obyczajami, a jeżeli stwierdzi, że taka sprzeczność występuje, powinien odrzucić wniosek o zawezwanie do próby ugodowej (por. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 27 lipca 2018 r., V CSK 348/17, Lex nr 2525421). Powszechnie przyjmuje się, że sprzeczne z dobrymi obyczajami (art. 3 k.p.c.) działa wierzyciel, który występuje z wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej nie w celu realizacji swojego roszczenia w drodze zawarcia ugody, lecz chcąc wyłącznie wydłużyć okres jego zaskarżalności przez doprowadzenie do przerwy biegu przedawnienia. (por. Wiśniewski Paweł, Postępowanie pojednawcze, procedura)

W judykaturze i orzecznictwie wskazuje się, iż ostatnio zaobserwowany trend kierowanych przez banki zawezwań do zawarcia ugody, w rzeczywistości nie mają na celu zawarcia ugody, bowiem trudno zawrzeć ugodę w przedmiocie roszczenia, które jeszcze nie powstało, gdyż umowa kredytowa nadal nie została unieważniona/ wypowiedziana.

Również w przedmiotowej sprawie zauważalny jest fakt, iż jedynym celem złożenia wniosku było przerwanie biegu przedawnienia roszczenia. Pomiędzy stronami jest w toku postępowanie, którego przedmiotem są zobowiązania stron wynikające z zawartej umowy kredytowej nr (...). Zatem jeżeli wnioskodawcy przyświecałby cel ugodowego zakończenia sporu z uczestniczką postępowania, jest w pełni uprawniony do przedstawienia tego rodzaju propozycji w toku toczącego się postępowania przed Sądem Rejonowym Gdańsk- Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt I C 2483/19.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w oparciu o art. 199 § 1 pkt. 1. kpc orzekł o odrzuceniu wniosku o zawezwanie do próby ugodowej.

SSR D. (...)